

عنوان: فرادرمانی

نویسندگان: الهام اخلاقی بوزانی (دانشجوی پرستاری)

استاد راهنما: خانم نرگس صادقی (عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان)

مقدمه:

فرادرمانی رشته ای از درمان های مکمل است که ماهیتی عرفانی داشته و در بسیاری موارد با اندیشه های عرفانی اسلامی ایران زمین هم خوانی دارد.

عرفان اسلامی به دو شاخه عرفان نظری و عملی تقسیم می شود و با هدف رسیدن به توحید و اتصال به حقیقت واحد به تبیین روش های عملی، فنا و بقاء می پردازد.

در اندیشه عرفانی اسلامی، جهان هستی غیر از اقدس الله، همه مجاز بوده واجد حقیقت نمی باشد به عبارت دیگر همه موجودات عالم وجودات ربطی و غیر مستقلند که در همه ی ابعاد وجودی خود نیازمند آن حقیقت یگانه، یعنی ذات احدیتند.
یا ایها الناس انتم الفقراء الى الله و الله هو الغنی الحمید (فاطر: 15)

ای مردم شما همه به خدا فقیر و محتاجید و تنها خداست که بی نیاز و غنی بالذات و ستوده صفات است.

کمال وجودی انسان به عنوان اشرف مخلوقات و همچنین به عنوان موجودی ممتد به امتداد هستی، به اتصال و فنا در ذات حق است. با اتصال انسان به آن ذات یگانه، اومظهر اسماء و صفات الهی گردیده و قادر به تسری صفات الهی به سایر مخلوقات و موجودات می گردد. عرفان کیهانی (حلقه) نیز با اندیشه ای مشابه تفکر عارفان ایرانی، معتقد به مجازی بودن جهان هستی است، هرچند که امروزه این اندیشه تنها متعلق به عرفان نمی باشد. فیزیکیدانان معاصر با کشف قوانین حاکم بر جهان مادی و بر ذات تشکیل دهنده ماده به این نتیجه نایل شده اند که، چنانچه حرکت الکترون ها متوقف شود فضای میان آنها از بین رفته و جهان به هسته کوچکی تبدیل خواهد شد.

همین دستاورد علمی دانشمندان را به سوی این باور سوق می دهد که آنچه که تا به امروز به عنوان حقایق جهان مادی تصور می کرده اند، مورد بررسی مجدد قرار دهند و شاید تعاریف علمی ماده و جهان مادی به زودی دچار دگرگونی گردد.

باید توجه داشت که علم پزشکی و علوم وابسته به آن در حیطه ی قوانین طبیعی بوده و هنوز به کشف همه بیماری ها و درمان آن ها نایل نشده است. اعتقاد به ذو مراتب بودن و قانونمند بودن عالم هستی و مشاهده نظم خارق العاده ی حاکم بر آن، انسان به یاری جستن از مراتب بالاتر آفرینش در کشف مراتب مادون و کاربردی نمودن آن، جهت درمان انواع بیماری ها اعم از روحی، روانی و جسمی سوق می دهد. فرادرمانی نیز مبتنی بر بهره گیری و استمداد از همه ی قوانین حاکم بر هستی است. لذا استفاده از آن به معنای نقص دستاوردهای علوم طبیعی نبوده بلکه نوعی درمان مکمل است.

در این نوع درمان، بیمار توسط درمانگر به شبکه شعور کیهانی (شبکه آگاهی و هوشمندی حاکم بر جهان هستی یا همان شعور الهی) متصل می شود و با روش اسکن مورد کاوش درونی قرار می گیرد، بر اثر اسکن، اعضای معیوب و تنش دار بیمار مشخص شده و با حذف علایم، درمان آغاز می شود. فرادرمانی برای درمان از شعور الهی و از نیرو و قدرت الهی که با نام «قائم» و «دائم» در عالم جاری است، استفاده می کند.

محتوا:

آشنایی با شبکه شعور کیهانی و فرادرمانی:

مارتاراجرز بعنوان یکی از با انگیزه ترین، چالش ترین، مباحثه گرتین، واقع گراترین، دور اندیش ترین، روحانی ترین، فیلسوف ترین، علمی ترین، جسورترین، اخلاقی ترین محقق پرستاری شناخته شده است.

راجرز به استناد ترکیبی از مجموعه دیدگاههای مطرح نظیر ستاره شناسی، فیزیک، زیست شناسی، روانشناسی، جامعه شناسی و انسان شناسی عقیده داشت انسانها را نباید بعنوان مجموعه ای از سیستمهای جدا از هم در نظر گرفت بلکه باید به آنها به منزله میدانهای واحدی از انرژی نگریست که با محیط خود تعامل دارند. بر مبنای این دیدگاه مشکلات جسمانی و روانی در اثر عدم تعادل انرژی ایجاد می شود

جهان انسان شد و انسان جهانی از این پاکیزه تر نبود کلامی (شبیستری)

در فراکل نگری انسان مجموعه است از کالبدهای مختلف مانند کانال های محدود و مسدود انرژی (کانال های مطروحه در طب سوزنی)، حوزه های مختلف انرژی مانند حوزه ی انرژی پولاریتی بدن، حوزه ی بیوپلاسم، شعور سلولی، فرکانس مولکولی و بی نهایت اجزای متشکله ی ناشناخته ی دیگر که برای تحقق درمان به همه ی اجزای وجودی انسان توجه شده و کل وجود به طور هم زمان، در ارتباط با شبکه شعور کیهانی قرار می گیرد تا با صلاحدید و هوشمندی آن، نسبت به رفع اختلال در اجزای مختلف، کارهای لازم توسط شبکه صورت گرفته و بیمار مراحل درمانی را طی نماید.

بنابراین از این دیدگاه، برای درمان همه نوع بیماری می توان از اتصال به شبکه شعور کیهانی کمک گرفت و فرادرمانگر اجازه ندارد که هیچ نوع از انواع بیماری ها را غیر قابل علاج بداند، زیرا برای شعور و هوشمندی کیهانی هر نوع اصلاح و رفع هر اختلالی در بدن امکان پذیر می باشد.

توضیح اینکه شبکه شعور کیهانی، مجموعه ی هوش و خرد و یا شعور حاکم بر جهان هستی است که به آن آگاهی نیز گفته می شود و یکی از سه عنصر موجود در جهان هستی می باشد. سه عنصر فوق عبارتند از: ماده، انرژی و آگاهی همانگونه که اثبات خواهد شد، ماده و انرژی از آگاهی و یا شعور ایجاد شده اند و تبدیل ماده به انرژی و بالعکس نیز مبحثی اثبات شده می باشند اما تبدیل ماده و انرژی به آگاهی را می توان در جریان محو شدن یک تومور، کیست و یا حذف زایده های استخوانی مشاهده نمود که در روند فرادرمانی امری است عادی که بسیار اتفاق می افتد. هر چند که چنین رخدادهایی معجزه به حساب می آیند، اما از دیدگاه فرادرمانی، این پدیده ها قانونمند می باشند. نظر به اینکه آگاهی نه ماده است و نه انرژی، بنابراین، بعد زمان و مکان بر آن نیز حاکم نبوده و درمان به کمک این شبکه از راه دور و نزدیک امکان پذیر است.

نکته مهم در این مکتب این است که بر خلاف خیلی از روش ها، درمان توسط درمانگر انجام نمی شود بلکه از طریق اتصال به شبکه شعور کیهانی صورت می گیرد و درمانگر صرفاً نقش یک عضو را بازی می کند تا حلقه ای به نام «حلقه ی وحدت» که حلقه ای بسیار هوشمندی می باشد، مطابق شکل زیر تشکیل شود:

نتایج عملی کار با این حلقه، اعجاب انگیز است و همانگونه که می توان در عمل آزمایش نمود، به کارگیری این هوشمندی بسیاری از مشکلات جسمی، روانی و ذهنی را می تواند مورد بهبود قرار دهد تا به عنوان راهی مکمل در خدمت دردمندان قرار گرفته و به آنان در جهت رهایی از مشکلات کمک نماید.

از بیماریهای مختلفی که توسط این روش درمان شده است بیماری هایی چون نفوپلاسما روده کوچک، کوله سیستیت مزمن، لنفوم هوچکین، دیکولوپاتی گردنی، کیست تخمدان، نازایی بدون توجیه، نازایی ناشی از نارسایی زودرس تخمدان و بارداری و بهبود توده متاستاتیک پس از کانسر بیضه می باشد.

شرط اساسی برای نتیجه گرفتن از فرادرمانی، حضور بی طرفانه در این حلقه می باشد که فرد در آن مانند یک شاهد و نظاره گر شرکت نماید. لازم به یادآوری است که در این رابطه داشتن ایمان و اعتقاد لازم نیست و شرط شاهد بودن برای حصول نتیجه، کافی است.

با توضیح فوق مشخص می شود که درمان به انرژی و مهارت درمانگر بستگی نداشته و نیازی به داشتن استعداد و قدرت و انرژی خاص نمی باشد، بلکه جریان فرادرمانی توسط هوشی بسیار برتر هدایت می شود و قابلیت های فردی تأثیر ی در انجام درمان ندارد (فرادرمانی، انرژی درمانی نیست). در نتیجه فرادرمانگر نیز دچار هیچ نوع عارضه ای مانند خستگی و تحلیل جسمی نشده و نیازی به جبران انرژی از طبیعت و غیره را نیز نخواهد داشت. در ضمن وجود لایه ی محافظ، فرادرمانگر را از خطر تشعشع شعور معیوب سلولی و سایر تشعشعات منفی بیمار و همچنین از خطر نفوذ موجودات غیر ارگانیک، محافظت می کند.

نکته ی مهم دیگر در این مکتب این است که شخص با سعی و تلاش و کوشش خود، درمانگر نمی شود بلکه اجازه ی فرادرمانگری و تجهیز به لایه ی محافظ، پس از مکتوب نمودن سوگندنامه، از طرف مربی به او تفویض می شود.

در این مکتب فرد از تمام توانایی ها و قابلیت های فردی به طور کامل خلع سلاح شده و بدون داشتن هیچ گونه وسیله و روشی که بتواند آن را به خود نسبت دهد، با تفویض اتصال و لایه ی محافظ، اقدام به فرادرمانگری می نماید. در این راستا برای فرادرمانی و فرادرمانگری از هیچ نوع تکنیک، تمرکز، تصور و تخیل، ترسیم سمبل، تلقین روشهای خود هیپنوتیزم و ... استفاده نمی شود زیرا فرادرمانی رشته ای عرفانی می باشد و دنیای عرفان یعنی دنیای بی ابزاری و در آن از هیچ گونه فن و روش و تکنیک و ابزاری نمی توان استفاده نمود. در ضمن در روند آن هیچگونه تشخیص انسانی وجود ندارد، لذا امکان بروز خطای تشخیص نیز وجود نخواهد داشت.

فرادرمانی بعنوان یک راه عرفانی، در راه رسانیدن فرادرمانگر به اهداف زیر مورد استفاده قرار می گیرد:

- شناسایی و آشنایی عملی با هوشمندی حاکم بر جهان هستی

- شناختن گنج درون و رسیدن به دانش کمال

- رهایی از گرفتاری در خویشتن

- خدمت به خلق و آشنایی با عبادت عملی و امکان تحقق بخشیدن به آن.

فرادرمانی برای بیمار نیز به عنوان یک حرکت عرفانی جهت متحول نمودن او به کار گرفته می شود. زیرا در این مکتب شفای جسم بدون تحولات مثبت درونی، فاقد ارزشهای لازم می باشد و اتصال بیمار به شبکه شعور کیهانی، توجه او را به منبعی هوشمند جلب نموده و زمینه ی ایجاد تحولات درونی او را فراهم می سازد.

سن یا جنسیت، ملیت، میزان تحصیلات، مطالعات، معلومات، تعلیم، تجارب عرفانی و فکری، استعداد و لیاقت های فردی و ... ، همچنین نحوه و نوع تغذیه، ورزش و ریاضت، تیپ و مور فولوژی (صفاوی، سوراوی، بلغمی - واتنا، پیتناد...) هیچ گونه تأثیری در کار با شبکه شعور کیهانی ندارند زیرا این اتصال و برخورداری از آن، فیض و رحمت عام الهی بوده که بدون استثناء شامل همه ی انسانها می باشد.

بیا که دوش به مستی، سروش عالم غیب نوید داد که عام است، فیض رحمت او

مجموعه مقالات پنجمین سمینار تازه‌های پرستاری و مامایی 18 و 19 آذرماه 88 - دانشکده پرستاری و مامایی

تعریف اتصال:

منظور از اتصال در فرادرمانی، برقراری نوعی ارتباط است که هیچ تعریف دقیقی ندارد زیرا در دنیای بی ابزاری انجام می‌گیرد و ما فقط می‌توانیم آثار آن را مورد بررسی قرار دهیم و نه خود اتصال را.

دو نوع کلی اتصال به شبکه‌ی شعورکیهانی وجود دارد:

الف: راه فردی (ادعونی استجب لکم - غافر: 60):

راه فردی راهی است که هیچ‌گونه تعریفی نداشته و در آن شخص، به واسطه‌ی اشتیاق بیش از حد خود، بدون کمک معلم و راهنمایی به شبکه شعورکیهانی اتصال پیدا کرده است. برای برقراری این اتصال وجود اشتیاق زایدالوصفی نیاز است.

ب- راه جمعی (واعتصموا بحبل الله جميعا و لا تفرقوا- آل عمران: 104):

راه جمعی راهی است که در آن فرد با کمک یک شخص متصل‌کننده، در حلقه‌ی وحدت قرار می‌گیرد. این حلقه سه عضو دارد: شعورکیهانی، فرد متصل‌کننده و فرد متصل‌شونده. با تشکیل حلقه، بلافاصله «فیض الهی» در آن به جریان افتاده و انجام کارهای مورد نظر، از طریق حلقه‌های مختلف در چارچوب این عرفان تحقق می‌پذیرد. برای تحقق حلقه‌ها، وجود سه عنصر ذکر شده کافی است، در این صورت عضو چهارم، «الله» خواهد بود.

نحوه‌ی فرادرمانگری:

اتصال فرادرمانگری طی یک جلسه به شخص تفویض می‌شود. این تفویض فقط با مکتوب نمودن «سوگندنامه‌ی مربوط» مبنی بر استفاده‌ی صحیح و انسانی از این اتصال، صورت می‌گیرد. پس از مکتوب نمودن سوگندنامه، قابلیت دردمانگری و «لایه‌ی محافظ» آن به فرد تفویض می‌شود که بلافاصله پس از دریافت لایه محافظ می‌تواند از راه دور و نزدیک فرادرمانگری را با تمام جزئیات آن تجربه کند. اما قبل از آن لازم است که از هدف و منظور خود از فرادرمانگری آگاهی کامل داشته باشد و بداند که این موضوع فقط در جهت کسب کمال است و نزدیک شدن به آن به عنوان کسب قدرت، کاری خطرناک بوده، فرد را به دامن شبکه منفی می‌کشاند و به زودی از او انسانی می‌سازد مغرور و خودبزرگ بین که فقط به دنبال معرکه‌گیری و خودنمایی است؛ در اینصورت، امکان کسب معرفت که هدف نهایی این حرکت است از شخص سلب می‌شود.

تعریف لایه‌ی محافظ:

لایه‌ی محافظ لایه‌ای از جنس آگاهی است که در فرادرمانی با مکتوب نمودن سوگندنامه به فرادرمانگری تفویض می‌شود.

این لایه تحت هوشمندی شبکه شعورکیهانی ضمن محافظت فرادرمانگر، بیمار را نیز چه در فرادرمانی از راه دور و چه از راه نزدیک در حفاظ مطمئنی قرار داده تا از «تداخل شعور معیوب سلولی» و «تشعشعات منفی» و به خصوص در مقابل نفوذ «موجودات غیر ارگانیک» محافظت کند.

زبان اصلی انسان، زبان تشعشعات است. این موضوع را شاید همه به خوبی تجربه کرده باشند. برای مثال، اگر دقایقی را در کنار یک فرد افسرده بنشینیم، بدون اینکه او را بشناسیم و یا با او حرفی زده باشیم، پس از زمان کوتاهی ما نیز احساس سنگینی، رخوت و خمیدگی پیدا خواهیم کرد و برعکس؛

به اعتقاد فرادرمانی یکی از راههای سرایت آلودگی به انسان «آلودگی تشعشعاتی» است.

لایه محافظ هر کسی، مانند اثر انگشت او، منحصر به فرد بوده و نحوه ی اجرا و شکل آن برای هر فرد به نوع خاصی است و امکان این که برای دو نفر یکسان باشد، نخواهد بود.

اصول مهم فرادرمانی:

فرادرمانی تابع اصولی است که توجه به آن ها، مسیر را هموارتر نموده، تفسیر و تعبیر روند حرکت را شفافتر می سازد.

مهم ترین این اصول عبارتند از:

- اولویت درمان، با پزشکی رایج می باشد و در صورتی که مؤثر واقع نشده باشد، فرادرمانی می تواند از فرادرمانگر در جهت آزمایش فرادرمانی کمک بگیرد. فرادرمانگر به کسی گفته می شود که از درمان های رایج، نتیجه ای نگرفته باشد. فرادرمانگر به کسی گفته می شود که فرادرمانی را روی فرادرمانگر آزمایش می کند.
- کسانی که داروهایی مصرف می کنند که نمی توانند آن ها را به یک باره قطع کنند و تا کنون هم نتیجه ای از درمان رایج نگرفته اند، می توانند از طرق فرادرمانی جهت معالجه، اقدام نموده و زیر نظر پزشک معالج خود، پیشرفت ها درمانی را پیگیری کرده و با نظر آنان نسبت به کاهش دارو اقدام نمایند. بدیهی است در این مورد، کلیه ی مسئولیت های دارویی به عهده ی فرادرمانگر می باشد.
- اطلاع از نوع بیماری فرد، تأثیری در فرادرمانی ندارد. در ضمن نوع بیماری اشخاص محرمانه می باشد و فرادرمانگر حق سؤال کردن در این مورد را ندارد. مگر اینکه بیمار مایل باشد راجع به نوع بیماری خود توضیح دهد که این موضوع نیز کمکی به فرادرمانگر نمی کند.
- زمانی که فرادرمانگر برای فردی ایجاد اتصال نماید؛ خودنیز در معرض اتصال و اسکن قرار خواهد گرفت.
- عدم احساس اسکن و ارتباط به علل زیر می تواند باشد:

- تشمت ذهنی (آشفتنگی ذهنی شدید)

- افسردگی

- قفل ذهنی

فیلتر عقلی راه ورود هر گونه اطلاعاتی را که با منطق و باورهای ما مغایرت داشته باشد، می بندد.

ذهن قادر است اطلاعاتی را که به آن می رسد، مورد پردازش دقیقی قرار بدهد حتی اگر وارونه باشد. در ستاد مرکزی ذهن، محدودیتی برای زبانهای مختلف نیست و هر مطلبی به هر زبانی برای این ستاد قابل فهم بوده و به کار گرفته می شود. این سطح از ذهن جزئی از ناخودآگاهی بوده، که ما به آن واقف نیستیم ولی اثرات آن بر روی عملکردهای انسان ظاهر می شود.

با استفاده از همین اصل، شبکه منفی، کلیه اطلاعات غلط خود را به ستاد مرکزی ذهن انسان می رساند و رفتار او را تحت تأثیر قرار داده و تمایلات او را به سمت دلخواه می کند. شعر و موسیقی نیز می تواند مورد سوء استفاده ی شبکه منفی قرار گرفته و در حد بسیار گسترده ای در این رابطه به کار گرفته شود. زیرا در حالت عادی ذهن انسان اجازه ی عبور به بسیاری از اطلاعات را نمی دهد. برای مثال اگر ما بشنویم که به شیطان گوش بده، شدیداً مقاومت منفی نشان خواهیم داد و از آن اجتناب می کنیم. اما اگر همین دستور در معکوس شعر آهنگی قرار داشته باشد، از آنجا که ما با کمال میل آن ترانه را گوش می دهیم، اطلاعات نابجای پشت آن وارد قلعه وجودی ما شده و اثر خود را به جای خواهد گذاشت. معکوس شعری که شنیده می شود هیچ ارتباطی با خود شعر ندارد که اگر شعر را معکوس بنویسیم به آن دسترسی پیدا کنیم.

قفل ذهنی نتیجه عملی برنامه ریزی های ضمیر ناخودآگاه است که در اکثریت افراد بر مبنای عقل، علم و دانش از دوران طفولیت و کودکی برنامه ریزی شده است. در این حالت این برنامه از ورود و حس همه ی مسایل غیر عقلانی و خارج از چارچوب منطق جلوگیری نموده و چنین اطلاعاتی را سانسور می کند، فرد را از قبول و تجربه متافیزیک محروم می کند و احساس های مربوط به آن را سانسور می کند. در واقع این نرم افزار این گونه برنامه ریزی شده است که خارج از عقل، علم واقعیت هیچ چیز دیگری نمی تواند وجود داشته باشد و به این دلیل که فرادرمانی، برای بیمار اصلا توجیه علمی و عقلانی ندارد، لذا نرم افزار ناخودآگاهی اجازه ی ورود اطلاعات مربوط به آن را نداده و در مقابل آن ایجاد قفل ذهنی می نماید و شکسته شدن این قفل ممکن است، مدتی زمان لازم داشته باشد.

تبصره: عدم احساس اسکن و ارتباط، تأثیری در فرادرمانگری و فرادرمانگیری ندارد.

• نوع بیماری (مادرزادی و ژنتیک، عیب در عملکرد اعضا، بیماریهای عفونی، معایب مکانیکی، کهولت و خستگی، اشکالات ذهنی، روانی، روان تنی، ذهنی تنی و...) مزمن و حاد بودن و قدمت بیماری، تأثیری در فرادرمانی ندارند.

• زمان های ارتباط راه دور، فرادرمانگیری می تواند در خلال تمام مدت شبانه روز و به تعداد دفعاتی که مایل است، انجام شود و محدودیتی ندارد.

فرادرمانی از راه دور و نزدیک با یکدیگر تفاوتی نداشته و تأثیر یکسان در نتیجه ی درمان دارند. ارتباطی به توان و لیاقت و استعداد و ... فرادرمانگر ندارد.

• در موارد زیر نیازی به اخذ اجازه و دریافت گزارش از خود فرادرمانگیر نمی باشد، ولی لازم است که حداقل یکی از اطرافیان او، در جریان فرادرمانی قرار داشته باشد.

- اطفال و کودکان

- بیماران اغمایی و خیلی مسن

-عقب مانده های ذهنی

- بیماریهای روانی - ذهنی

- موارد اورژانس

- بیماران خاص مانند افراد آلزایمری، که قادر به ارائه گزارش نیستند.

• نظر به اینکه فرادرمانی توسط شبکه شعور کیهانی انجام می گیرد، لذا فرادرمانگر حق ندارد هیچ نوع از انواع بیماری ها را غیر قابل علاج بداند.

• نظر به این که فرادرمانی توسط شعور کیهانی انجام می شود لذا فرادرمانگر حق ندارد از بابت انجام آن چیزی را به خود منتسب نماید.

• ارتباط راه دور فرادرمانگیر، به صورت نشسته، ایستاده، درازکش و به هر صورت، حالت و وضعیتی و به هر جهتی که برای او مقدور باشد و در هر محلی، ثابت و یا متحرک (مانند درون اتوبوس، هواپیما، کشتی و...) قابل برقراری می باشد.

• دردها و بیماریهای مخفی و همچنین پرونده ی بیماری های گذشته ی فرادرمانگیر، که با درمان نشده و یا در گذشته به طور ناقص درمان شده اند، مجددا بازخوانی شده و علائم آن آشکار و مطابق الگوهای زیر، روند درمان آغاز می گردد.

در خیلی از موارد علائم درد و بیماری به اوج خود رسیده، سپس تا مرحله ی درمان شروع به کاهش می نماید و به دنبال آن درمان رخ می دهد. منظور از اوج بیماری، بازسازی علائم بیماری است، که حافظه ی سلولی، آن علائم را از خود نشان داده، تا مورد پی گیری های لازم قرار گرفته و شعور سلولی جایگزین آن شود. برای مثال، اگر غده ای در بدن بیمار وجود داشته باشد، پس از اسکن فرادرمانی، علائم آشکار کننده ی آن، فعال می شود ولی به هیچ عنوان غده بزرگ تر نخواهد شد، بلکه درد و آثار آن ظاهر شده و به دنبال آن روند درمان و بهبود رخ می دهد و در یک بیمار مبتلا به آلرژی، بعد از گرفتن اتصال فرادرمانی، علائم، آلرژی آغاز شده و ممکن است به اوج خود برسد اما پس از آن با کاهش علائم ظاهر شده، روند درمان و بهبود آغاز میگردد. یا به دنبال فرادرمانی روی یک بیمار مبتلا به میگرن، علائم میگرن ظاهر می شود و تا مرحله ی اوج خود پیش رفته و پس از آن با کاهش علائم فوق، روند بهبود نمایان می شود.

- اسکن فرادرمانی شامل آشکار سازی ترس های دوران کودکی نیز می شود که در ضمیر ناخودآگاه فرد ثبت و ضبط می شود. در این مورد با دو دسته گزارش روبرو خواهیم شد. دسته ی اول افرادی هستند که قبلا هیچ گونه سابقه و گزارشی از وجود ترس نداشته اند، پس از اسکن فرادرمانی با ترس های مبهم و ناشناخته ای روبرو می شوند که خود از چگونگی آن هیچ گونه اطلاعی ندارند. در خیلی از موارد این ترس و یا ترس ها، در ابتدا رو به افزایش می گذارد و پس از یک دوره بیرون ریزی، کاهش پیدا کرده و خاتمه پیدا می کند. این بیرون ریزی ممکن است در خواب و به صورت کابوس هم اتفاق بیافتد.

نتیجه:

فرادرمانی بسیاری از مشکلات جسمی، روانی و ذهنی را می تواند مورد بهبود قرار دهد تا به عنوان راهی مکمل در خدمت دردمندان قرار گرفته و به آنان در جهت رهایی از مشکلات کمک نماید.

نوع بیماری (مادرزادی و ژنتیک، عیب در عملکرد اعضا، بیماریهای عفونی، معایب مکانیکی، کهولت و خستگی، اشکالات ذهنی، روانی، روان تنی، ذهنی تنی و...) مزمن و حاد بودن و قدمت بیماری، تأثیری در فرادرمانی ندارند.

از بیماریهای مختلفی که توسط این روش درمان شده است بیماری هایی چون نئوپلاسم روده کوچک، کوله سیستیت مزمن، لنفوم هوچکین، دیکولوپاتی گردنی، کیست تخمدان، نازایی بدون توجیه، نازایی ناشی از نارسایی زودرس تخمدان و بارداری و بهبود توده متاستاتیک پس از کانسر بیضه می باشد

فهرست منابع:

1. طاهری، محمدعلی، انسان از منظری دیگر، تهران، انتشارات بیژن، 1388
2. فصلنامه طب کل نگر، تهران، انتشارات نوربخش، سال پنجم شماره 15، تابستان و پائیز 1387
3. فصلنامه طب کل نگر، تهران، انتشارات نوربخش، سال پنجم شماره 17، بهار 1388
4. تبری، رسول، تئوریهای پرستاری، انتشارات بشری، 1382
5. www.Interuniversal.Com